

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Велико Търново, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД - ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Борисов

Членове: Евгений Пачиков
Илина Гачева

като разгледа докладваното от Евгений Пачиков Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224100600003 по описа за 2022 година

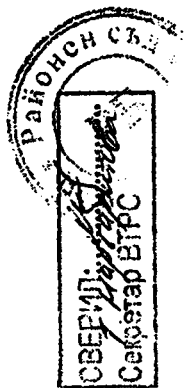
За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С Присъда № 260012 от 29.09.2021 г. по НОХД № 2094/2019 г. по описа на Районен съд — Велико Търново подсъдимата СДП с ЕГН*****, с постоянен адрес***** и настоящ адрес **** е призната за виновна в това, че в периода от 01.01.2008 г. до 18.05.2016 г. в гр. Велико Търново, при условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице - председател на*****, общ. Велико Търново с ЕИК*****, присвоила поверените и да ги пази и управлява пари в общ размер на 102 746,98 лева, собственост на *****, общ. Велико Търново с ЕИК*****, представляващи изтеглени без основание суми от банковата сметка на ***** в „Обединена българска банка“ АД като длъжностното присвояване е в големи размери, престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Наложено от районния съд наказание на подсъдимата е лишаване от свобода за срок от три години, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от четири години. На основание чл. 202, ал. 3, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК С.П. е лишена от правото да заема длъжността председател на *****, както и да участва в контролни и управителни органи на такива за срок от три години.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от адв. А.Ч ВТАК, защитник на подсъдимата С.Д.П., в която се излагат доводи за неправилност, неоснователност и незаконосъобразност на постановения съдебен акт. Сочи се, че присъдата е постановена в

противоречие със събрания доказателствен материал, че изцяло липсва субективната страна на извършеното деяние, както и че с протокол на общото събрание на кооперацията е прието, че на същата не е нанесена вреда, което води до несъставомерност на деянието. Поддържа още, че квалификацията на престъплението като продължавано е неправилна, тъй като е налице изтекла давност и на това основание делото следва да бъде прекратено. Моли присъдата да бъде отменена и постановена оправдателна такава.

В проведеното на 24.02.2022 г. съдебно заседание пред настоящата инстанция, представителят на Окръжена прокуратура - Велико Търново заявява, че подадената жалба е по същество неоснователна. Първоинстанционният съд коректно е установил фактическата обстановка и правилно е преценил доказателствения материал. Сочи, че от събрания доказателствен материал е категорично установено, че подсъдимата е изтеглила процесната сума, с която впоследствие се е разпоредила, без да е налице решение за това от страна на компетентния орган на кооперацията, като са нарушени и разпоредбите на Закона за счетоводството. Счита, че деянието правилно е квалифицирано като такова отговарящо на определението на НК за стойност в „големи размери“, както и основателно квалифицирано по чл. 26 от НК, което увеличава тежестта на извършеното деяние. Счита наложеното наказание за правилно определено по размер и предлага постановената присъда да бъде изцяло потвърдена.

Адв. Ч. поддържа въззивната жалба като излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си относно неправилност на постановената присъда. Сочи че процесиите суми не са усвоени от подсъдимата, а с тях тя е осигурила съществуването на кооперацията, като са извършвани разходи за заплати и опазване на имуществото.

Подсъдимата в правото си на лична защита заявява, че поддържа казаното от адв. Ч. Твърди, че изтеглените суми са за заплати - нейната и тази на дневните и нощните пазачи. В правото си на последна дума заявява, че е невинна и моли присъдата да бъде поне намалена, ако не отменена.

Настоящият съдебен състав намира въззивната жалба за подадена в законоустановения срок от легитимирана с оглед нормата на чл. 318, ал. 6 от НПК страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Жалбата съдържа всички изискуеми съгласно чл. 320 от НПК реквизити. Производството е образувано пред съответния компетентен съд.

Великотърновският окръжен съд в настоящия си състав, в качеството си на въззивна инстанция, след като обсъди посочените в жалбата и въведените от страните по реда на съдебните прения фактически и правни доводи и извърши оценка на събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и след като в изпълнение на задълженията си по чл. 314, във вр. с чл. 313 от НПК провери изцяло правилността на присъдата, предмет на въззивната проверка, намира от фактическа страна

следното:

Подсъдимата С.Д.П. заемала длъжността председател на*****от 2000г., за което била избрана от член - кооператорите на кооперацията. В това си качество подсъдимата имала право да извършва всякакви сделки на разпореждане с имуществото на кооперацията. Като председател на ***** подсъдимата представлявала кооперацията, изпълнявала взетите от общото събрание решения, сключвала договори от името на кооперацията и единствена имала достъп и право да тегли суми от банковата сметка на кооперацията. В периода на управление на кооперацията от П. били сключвани договори за наем на имоти, собственост на кооперацията, както и договори за покупко-продажба на недвижими имоти, вследствие на които сделки за периода от 16.08.2005 г. - когато е открита банковата сметка на кооперацията до 18.05.2016 г. — датата на която в ТР е вписан нов управител, по сметката на кооперацията е постъпила обща сума в размер 122 544.03 лева.

По делото се установява, че за периода 2008 до 18.05.2016 г. в кооперацията не е водена редовна отчетна дейност и липсват счетоводни регистри. От събрания доказателствен материал и извършената съдебно счетоводно-икономическа експертиза се установява, че за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2008 г. подсъдимата в качеството си на председател на *****е изтеглила от банковата сметка на кооперацията сумата в размер на 16 350 лева, като не са налични документи оправдаващи разходването на тези средства. За периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г., П., в същото си качество е изтеглила от банковата сметка на кооперацията сумата в размер на 9 500 лева, с които се разпоредила и за които отново не са налични документи оправдаващи това разпореждане. В периода 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. от банковата сметка на кооперацията П. е изтеглила сума в размер на 11 200 лева, от които за сумата от 10 843.64 лева не са налични документи оправдаващи разходването им. За периода 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. подсъдимата в качеството си на председател на е изтеглила от банковата сметка на кооперацията сума в размер на 13 600 лева, с които се е разпоредила. В периода 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. изтеглената сума възлиза на 16 900 лева, като липсват разходооправдателни документи за сумата от 15 999 лева. За периода 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. подсъдимата П. е изтеглила от банковата сметка на кооперацията сума в размер на 16 600 лева, като липсва документацията относно разходването на 16 127.06 лева. От 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. П., в качеството си на председател на е изтеглила от банковата сметка на кооперацията сума в общ размер на 13 600 лева, с които се е разпоредила, като липсват документи оправдаващи разходването на 13 212.20 лева. В периода 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. от банковата сметка на кооперацията били изтеглена сумата от 5 810 лева, с които подсъдимата се разпоредила, като не са налични документи, оправдаващи разходването на сумата от 5 660 лева. За периода от 01.01.2016 г. 18.05.2016 г. - датата, на която като председател на

кооперацията е вписано други лица, от банковата сметка е изтеглена сумата в размер на 1950 лева, за които липсват документи оправдаващи разходването им.

От извършената по делото съдебна счетоводно-икономическа експертиза се установява, че общия размер на изтеглената от банковата сметка на кооперацията сума, за периода от 01.01.2008 г. до 18.05.2016 г., за която не са налични счетоводни документи, оправдаващи разходването ѝ е в размер на 102 746,98 лева. Това заключение се потвърждава от назначената допълнителна съдебна счетоводно-икономическа експертиза. Според допълнителното заключение на вещото лице в сумата от 102 746,98 лева е включено и възнаграждението, което подсъдимата е получавала в качеството и на председател на кооперацията, което възлизало на 28 985.26 лева - изчислено за периода 01.01.2008 г. до 18.05.2016 г., на база минималната работна заплата за страната през този период. След приспадане на това възнаграждение, размерът на сумата, за която не са налични оправдаващи разхода счетоводни документи възлиза на 73 761,72 лева.

Установената фактическа обстановка се подкрепя от разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, както и от приобщените по реда на чл. 281 от НПК свидетелски показания. Безспорно се установява, че през сочения период подсъдимата С.П. е заемала ръководна длъжност в *****, а именно била е председател на кооперацията, заемането на която длъжност несъмнено и придава качеството на длъжностно лице, според определението дадено в чл. 93, т. 1,б. „б“ от НК - „Длъжностно лице“ е това, на което е възложено да изпълнява със заплата или безплатно, временно или постоянно ръководна работа или работа, свързана с пазене и управление на чуждо имущество в държавно предприятие, кооперация, обществена организация, друго юридическо лице или при едноличен търговец, както и на нотариус и помощник-нотариус, частен съдебен изпълнител или помощник-частен съдебен изпълнител;“ На следващо място напълно доказано по делото е, че именно в това си качество — на председател на кооперацията, П. единствена е имала достъп и право да тегли и да се разпорежда със суми, собственост на кооперацията, съхранявани в банковата сметка на кооперацията. Като председател на*****, подсъдимата е имала право и задължение да пази и да управлява тези суми, съгласно взето от органите на кооперацията решение. Фактът, че именно подсъдимата е изтеглила посочените по-горе парични суми от банковата сметка на кооперацията така, както са посочени по периоди се установява и от извършената съдебно-графическа експертиза, според която П. е автор на положените подписи на нареждане-разписка за изтеглените суми от банковата сметка на *****.

От събрания по делото доказателствен материал се установява още, че въпреки че кооперацията не е извършвала дейност през посочения период и същата е имала доходи от продажба и отдаване под наем на имоти, то в сметката на кооперацията към момента на прекратяване на

управителните правомощия на подсъдимата не са били налични парични средства. Не са представени доказателства, от които да се изведе извода, че изтеглените от банковата сметка на кооперацията суми са разходвани в полза на същата, няма и счетоводни документи свидетелстващи извършените разходи, с оглед на което се приема, че подсъдимата е разходвала изтеглените суми като свои и се е разпоредила с тях в свой собствен или в чужд интерес, които действия осъществяват от обективна страна състава на престъплението за което на П. е повдигнато обвинение. Правилно районния съд е отбелязал, че съдът в случая не е длъжен да установява за какво са изразходвани присвоените средства, а само размерът на причинената щета. Соченото от страна на защитата обстоятелство, че всички суми са разходвани в полза на кооперацията, следва да бъде прието като защитна теза, тъй като по делото не са събрани доказателства, от които да последва извода, че са извършени плащания и разходи в полза на *****, предвид факта, че към този период същата не е извършвала дейност и не е водено счетоводство. Заплащането на охранителна дейност, което се твърди от подсъдимата също е опровергано от събрания доказателствен материал, още повече, че за да се приеме разходването на конкретни суми с определена цел по делото следва да бъдат приложени документи оправдаващи извършения разход, каквито липсват, тъй като не са били съставени.

По отношение на размера на присвоената сума, настоящия съдебен състав не споделя изцяло приетото от първоинстанционния съд, относно общия размер на присвоената сума. В извършената съдебно счетоводно-икономическа експертиза, вещото лице е посочило общ размер на изтеглените суми, за които не са налично документи оправдаващи разходването им в размер на 102 746,98 лева. От тази сума - 28 985.26 лева е изчисленото възнаграждение на подсъдимата П. в размер на минималната работна заплата за страната за сочения период от 01.01.2008 г. до 18.05.2016 г. Съдът приема, че макар по делото да не са приложени доказателства относно дължимото и получавано от подсъдимата възнаграждение, тъй като липсва счетоводна документация, то сочените суми са били дължими от кооперацията към подсъдимата, предвид длъжността, която е заемала и функциите, които е изпълнявала. За сумата, представляваща възнаграждение на подсъдимата за изпълняваната от нея дейност не следва да и бъде търсена отговорност, тъй като същата и е била дължима и макар да липсват разходооправдателни документи в тази насока, съдът приема, че по отношение на тази сума не е налице съставомерност на деянието и по отношение на нея у подсъдимата не е бил налице субективния елемент на деянието, а именно съзнание за разпореждане със чужди средства и то без да е налице правно основание. Напротив тя е изпълнявала длъжността и възнагражданието и е било дължимо. Предвид факта, че по делото не са събрани данни относно размера на дължимото възнаграждение, същото правилно е изчислено въз основа на минималната работна заплата за страната през сочения период.

След приспадане на тази сума, установената щета, причинена на кооперацията, възлиза на 73 761.72 лева, по отношение на която сума е налице съставомерност на деянието визирано в обвинителния акт.

От субективна страна, подсъдимата П. е извършила деянието при форма на вината пряк умисъл. Същата е съзнавала, че като председател на ***** единствена има достъп до средствата в банковата сметка на кооперацията и възползвайки се от това си служебно качество, подсъдимата е изтеглила паричните средства, с цел да се разпореди с тях като със свои, в чужд и в свой собствен интерес. П. е действала със съзнанието, че няма да използва изтеглените суми за нуждите на кооперацията, а за свои собствени и чужди облага, като е съзнавала, че с тези си действия ще причини имуществена щета на П. е съзнавала обществено опасния характер на извършваното от нея деяние, въпреки което е целяла настъпването на обществено опасните последици от извършване на деянието. Това се доказва от целия събран доказателствен материал по делото, както и от поведението на подсъдимата през процесния период, когато същата е избягвала провеждане на общо събрание на кооперацията и не е водила отчетност на разходваните средства.

Извършеното деяние правилно е квалифицирано като такова по чл. 26, ал. 1 от НК. П. е извършила престъплението с няколко отделни деяния, през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, като всяко следващо се явява от обективна и субективна страна продължение на предходното, в което именно се изразява квалификацията на деянието като продължавано престъпление.

По отношение на определеното наказание, съдът намира, че наложеното с първоинстанционната присъда наказание лишаване от свобода в размер на три години, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с определен изпитателен срок в размер на четири години, както и наказание лишаване от право да заема длъжността председател на производствено-потребителни земеделски кооперации и да участва в контролни и управителни органи на такива кооперации за срок от три години, е справедливо и законосъобразно. Макар и след приспадане на сумата от 28 985.26 лева, представляваща дължимото на П. възнаграждение, от общата сума, за която е обвинена, квалификацията на деянието като такова „в големи размери“ не се променя. Според настоящия състав така определеното от районния съд наказание е в законоустановените граници, съобразено е с обществената опасност на деянието и извършителя, както и с всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства по делото и с него в най-голяма степен и най-ефективно биха се постигнали целите на наказанието визирани в чл. 36 от НК.

С оглед на изложените по-горе мотиви, при постановяване на настоящото решение съдът намира, че обжалваната първоинстанционна присъда следва да бъде изменена, като подсъдимата бъде оправдана в частта да е присвоила поверените и да ги пази и управлява пари в размер

на 28 985.26 лева, представляващи полученото от нея възнаграждение за заеманата длъжност председател на, общ. Велико Търново с ЕИК *****. В останалата и част присъдата на първоинстанционният съд е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 334, т. 3 от НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 260012/29.09.2021 г., постановена по НОХД № 2094/20219 г. по описа на Районен съд - Велико Търново в частта, с която подсъдимата С.Д.П. е призната за виновна, че в периода от 01.01.2008 г. до 18.05.2016 г. в гр. Велико Търново, при условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице - председател на ***** общ. Велико Търново с ЕИК ***** , присвоила поверените и да ги пази и управлява пари в общ размер на 102 746,98 лева, собственост на ***** общ. Велико Търново с ЕИК ***** , представляващи изтеглени без основание суми от банковата сметка на кооперацията в „Обединена българска банка“ АД, като я ОПРАВДАВА в частта, че е присвоила поверените и да ги пази и управлява пари в размер на 28 985.26 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260012/29.09.2021 г., постановена по НОХД № 2094/20219 г. по описа на Районен съд - Велико Търново в останалата и част и до размера 73 761,72 лв. като правилна и законосъобразна.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: *ин/*

Членове:

1. *ин/*

2. *ин/*

